

Слѣдователно, когато Богъ ни постави въ свѣта, Той постави извѣстни условия; ние сме подписали задължително, че ще направимъ това или онова, но сега Му казваме: Не Ти дължимъ нищо. — Тъй ли? Азъ ще приложѣ закона върху тебе, ще приложѣ закона за противоположноститѣ. Ти биешъ нѣкого, и той ще те бие; ти го обичашъ, и той ще те обича, сир., каквото правишъ, такова и ще ти правятъ. Тия два закона владѣятъ и дѣйствуватъ на земята. Подобното съ подобно всѣкога се отблѣсватъ. Единъ пѣтелъ се качва на купището, другъ по силенъ отива и го изгонва. Защо и двата не взематъ да вукуригатъ? Законътъ казватъ: на едно купище само единъ пѣтелъ трѣбва да пѣе. Тъй че, въ свѣта може да има само добро или зло. Двѣ злини не могатъ да се търпятъ на едно мѣсто, слѣдователно, и двѣ добрини не могатъ да стоятъ на едно мѣсто. Светия съ светия не могатъ да се търпятъ, ученъ съ ученъ — сжщо. Вземете двама лѣкари — пакъ тъй. Върху това една турска пословица, казва, че „памукчия отъ бѣло куче хасъ не струва“. Защото тукъ на земята дѣйствуватъ именно тия два закона — на „противоположноститѣ“ и на „подобнето“. Доброто има стрѣмление къмъ злото, а злото — къмъ доброто; затуй именно онзи, който иска да живѣе на земята, непрѣмѣнно трѣбва да има за приятели лоши хора, па и лошитѣ трѣбва да иматъ за приятели и добри хора. На Небето законътъ е другъ, но на земята е тъй. Онзи, който иска да се събира съ добри хора, съ хора като себе си, всѣкога ще има нещастие. Защо? Защото трѣбва да има обмѣна. Да кажемъ, единъ търговецъ има изработени платове за милиони левове